

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 20 maj 2022
(OR. en)

9363/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0160(COD)**

ENER 186
CLIMA 227
CONSOM 127
TRANS 307
AGRI 211
IND 188
ENV 462
COMPET 359
ECOFIN 463
RECH 261
CODEC 762
IA 78

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	19 maj 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	COM(2022) 222 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 222 final.

Bilaga: COM(2022) 222 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.5.2022
COM(2022) 222 final

2022/0160 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den europeiska gröna given sätter energieffektivitet och förnybar energi i centrum för omställningen till ren energi. De nuvarande internationella spänningarna efter Rysslands invasion av Ukraina, det övergripande geopolitiska sammanhanget och de mycket höga energipriserna har understrukt behovet av att påskynda arbetet med energieffektivitet och användningen av förnybar energi i unionen, med målet att ha ett energisystem som är mindre beroende av tredjeländer. En påskyndad gröna omställning till förnybar energi och ökad energieffektivitet kommer att minska utsläppen, minska beroendet av importerade fossila bränslen och ge europeiska medborgare och företag överkomliga energipriser inom alla sektorer av ekonomin.

Unionens mål för energieffektivitet och förnybar energi bör återspegla det akuta behovet av att påskynda arbetet med energieffektivitet och användningen av förnybar energi, och målen bör därför höjas. Dessa reviderade mål ersätter den ändring av målen i förslagen till omarbetning av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹ och om ändring av direktiv (EU) 2018/2011 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor², som antogs den 14 juli 2021.

Med tanke på att byggnader står för 40 % av energianvändningen och 36 % av de energirelaterade direkta och indirekta utsläppen av växthusgaser är det dessutom nödvändigt att öka utbyggnaden av solenergiinstallationer i byggnader. Detta är ett av de snabbaste sätten att bygga ut förnybar energi i stor skala, minska användningen av fossila bränslen i byggnader och påskynda utfasningen av fossila bränslen och elektrifieringen av byggnadernas energibehov.

Långvariga och komplexa administrativa förfaranden har också utpekats som ett av de största hindren för investeringar i förnybar energi och därmed sammanhörande infrastruktur. Av delrapporten från studien *RES Simplify*³, som utarbetats för kommissionens räkning och offentliggjorts tillsammans med detta förslag, framgår att administrativa frågor och nätfrågor utgör omkring 46 % av alla identifierade hinder och att detta förväntas öka i framtiden. För vissa typer av utbredd förnybar teknik, t.ex. vindkraft och solceller, blir administrativa hinder allt viktigare än andra typer av hinder. I takt med att energiomställningen går framåt, tekniken för förnybar energi mognar och projekten blir mindre beroende av stödsystem, blir de administrativa hindren mer framträdande.

De vanligaste hindren i samband med den administrativa processen för projekt för förnybar energi som identifieras i studien *RES Simplify*⁴ är den byråkratiska arbetsbördan, processer utan insyn, bristande rättslig samstämmighet samt ofullständiga och otydliga ramar och riktlinjer som leder till att de behöriga myndigheterna tolkar befintlig lagstiftning på olika sätt.

¹ COM(2021) 558 final.

² COM(2021) 557 final.

³ *Technical support for RES policy development and implementation – Simplification of permission and administrative procedures for RES installations (RES Simplify)*.
<https://data.europa.eu/doi/10.2833/239077>.

⁴ I studien *RES Simplify* identifieras och rangordnas de olika typer av administrativa hinder som projekt för förnybar energi möter (delrapport från *RES Simplify*, s. 14-16).

Motstridiga kollektiva nyttigheter är den näst största källan till hinder för utbyggnaden av anläggningar för förnybar energi. Detta gäller särskilt vindkraft, geotermisk energi och vattenkraft samt solceller. De viktigaste av dem är miljöskydd (biologisk mångfald och skydd av utrotningshotade arter och skydd av vattenförekomster), annan markanvändning och militära frågor/luftförsvarsfrågor.

Ytterligare hinder som identifierades i studien är bristen på stöd från de politiska beslutsfattarna och det utdragna motståndet från offentliga eller privata institutioner eller från allmänheten själv.

Slutligen har problem i samband med nätanslutningar och driftsförfaranden också konstaterats ha allvarliga konsekvenser för utbyggnaden av förnybar energi i ett antal medlemsstater.

Den 18 januari 2022 offentliggjorde kommissionen en inbjudan att inkomma med synpunkter och ett öppet offentligt samråd för att samla in synpunkter från berörda parter om tillståndsförfarandena och processerna för projekt för förnybar energi⁵. Detta offentliga samråd genomfördes i samband med utarbetandet av kommissionens rekommendation om tillståndsförfaranden och energiköpsavtal, som antogs den 18 maj, parallellt med föreliggande förslag. Resultaten av detta offentliga samråd bekräftar att administrativa hinder är en avgörande flaskhals för en påskyndad utbyggnad av energi från förnybara energikällor (se avsnitt 3 nedan för mer information).

Till följd av dessa hinder kan ledtiden för projekt för förnybar energi vara upp till tio år. En förutsättning för att påskynda projekt för förnybar energi är därför att förenkla och förkorta tillståndsgivningen, i enlighet med meddelandet om REPowerEU⁶. Förslaget syftar till att ytterligare förenkla och förkorta de administrativa tillståndsförfaranden som är tillämpliga på projekt för förnybar energi, och att göra detta på ett samordnat och harmoniserat sätt i hela EU. Detta är nödvändigt för att påskynda utbyggnaden av förnybar energi i hela EU, i syfte att säkerställa att EU:s ambitiösa klimat- och energimål för 2030 uppnås, liksom målet om klimatneutralitet senast 2050.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom detta förslag ändras direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor. Det bygger på den befintliga ramen för att effektivisera de administrativa förfarandena för projekt för förnybar energi, som bland annat inför en längsta tillåten tid för tillståndsförfarandet för anläggningar för förnybar energi. Mot bakgrund av den rådande geopolitiska situationen behövs dock fler åtgärder för att ytterligare öka tillgången på förnybar energi i unionen. I synnerhet krävs förstärkta åtgärder för att påskynda tillståndsförfarandena för nya anläggningar för förnybar energi eller för anpassning av befintliga anläggningar.

Dessutom behöver unionen ett mer ambitiöst mål för förnybar energi. I artikel 1.2 a i det förslag om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 som antogs den 14 juli 2021⁷ har detta mål redan höjts från 32 % till 40 %. Med tanke på att marknadsvillkoren för fossila bränslen som används för el, uppvärmning och transport har förändrats radikalt eftersom det, bland annat till följd av höjda priser och EU:s behov av att fasa ut sitt beroende av energiimport från

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13334-Renewable-energy-projects-permit-granting-processes-&-power-purchase-agreements_en.

⁶ REPowerEU: *Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris*, COM(2022) 108 final (meddelandet om REPowerEU).

⁷ COM(2021) 557 final.

Ryssland, är det nödvändigt att höja 2030-målet för energi från förnybara energikällor till 45 %, så att de bättre bidrar till detta mål och till konkurrenskraftiga energipriser.

Genom detta förslag ändras också direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda. Det bygger på den befintliga ramen för byggnaders energiprestanda och förnybar energi. Genom förslaget införs skyldigheter för medlemsstaterna att främja utbyggnaden av solenergiinstallationer i byggnader.

Redan i artikel 4.1 i förslaget till omarbetning av direktivet om energieffektivitet, som antogs den 14 juli 2021, höjdes unionens energieffektivitetsmål för 2030 till 9 % jämfört med prognoserna i 2020 års referensscenario. Med tanke på de höga energipriserna, en radikal förändring av marknadsvillkoren som leder till ökad kostnadseffektivitet för energieffektivitetsåtgärder och unionens behov att övervinna sitt beroende av fossila bränslen och energiimport från Ryssland, är det dock nödvändigt att ytterligare höja energieffektivitetsmålet för 2030 till 13 % för att säkerställa att detta mål och målen för minskade koldioxidutsläpp uppnås snabbt och kostnadseffektivt. Förslaget ändrar därför också direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet för att stärka energieffektiviteten och höja unionens energieffektivitetsmål för 2030.

Kommissionen kommer att informera medlagstiftarna om följande:

- Artikel 1.2 a i det förslag till ändring av direktiv (EU) 2018/2001 som antogs i juli bör betraktas som ersatt av artikel 1.2 i det föreliggande förslaget.
- Artikel 2 i det föreliggande förslaget bör betraktas som ett tillägg till det förslag till omarbetning av direktiv 2010/31/EU som lades fram den 15 december 2021⁸. Om det antas bör detta därför återspeglas i omarbetningen av det direktivet.
- Artikel 3 i det föreliggande förslaget bör betraktas som att det ersätter artikel 4.1 i det förslag till omarbetning av direktiv 2012/27/EU som lades fram den 14 juli 2021. Om det antas bör detta därför återspeglas i omarbetningen av det direktivet.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med en bredare uppsättning initiativ för att öka unionens energiresiliens och förbereda sig inför eventuella krissituationer, särskilt översynen av direktiv (EU) 2018/2001 och omarbetningarna av direktiven 2010/31/EU och 2012/27/EU i kommissionens 55 %-paket (*Fit for 55*).

Efter den senaste geopolitiska utvecklingen utfärdade kommissionen i mars 2022 ett meddelande om REPowerEU. I enlighet med meddelandet om REPowerEU har kommissionen offentliggjort en rekommendation om att påskynda tillståndsförfarandena för projekt för förnybar energi, tillsammans med vägledning för att hjälpa medlemsstaterna att påskynda tillståndsgivningen för anläggningar för förnybar energi. Detta kommer att ge medlemsstaterna verktyg för att redan nu börja minska den tid det tar att godkänna ansökningar om anläggningar för förnybar energi, och på så sätt snabbt reagera på den aldrig tidigare skådade energikris som orsakats av den nuvarande geopolitiska situationen. Dessutom lägger kommissionen fram det här förslaget för att säkerställa att projekt godkänns på ett enklare och snabbare sätt i hela unionen. I och med rekommendationen med ett lagstiftningsförslag kommer projektansvariga och investerare att erbjudas större säkerhet, eftersom medlemsstaterna redan nu bör gå i riktning mot att påskynda tillståndsförfarandena i enlighet med rekommendationen. Dessutom kan ett snabbt och effektivt genomförande av

⁸ COM(2021) 802.

rekommendationen spela en viktig roll för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina nya skyldigheter enligt det nuvarande förslaget.

Förslaget syftar till att ytterligare effektivisera de olika stegen i tillståndsförfarandena för förnybar energi, inklusive bedömningen av potentiell miljöpåverkan. Förnybar energi och miljöpolitik har nära sammanlänkade mål eftersom båda tjänar samma övergripande mål att begränsa klimatförändringarna. Förslaget stärker den roll som miljöbedömningar av medlemsstaternas planer eller program i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG⁹ kan spela för en snabbare utbyggnad av förnybar energi, särskilt när det gäller att peka ut fokusområden för förnybar energiproduktion. Förslaget innehåller också en särskild ram för tillståndsförfaranden för enskilda projekt för förnybar energi i fokusområden för förnybar energiproduktion och utanför dessa områden. En sådan ram kombinerar på ett effektivt sätt dels behovet av att på ett snabbt och enkelt sätt godkänna det flertal projekt som sannolikt inte ger upphov till miljörisker, dels en hög skyddsnivå genom att säkerställa en närmare granskning av de mest problematiska projekten.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på två rättsliga grunder:

- Artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt¹⁰ (*EUF-fördraget*), som utgör den rättsliga grunden för förslag till åtgärder för utveckling av nya och förnybara energiformer och främjande av energieffektivitet, vilka utgör mål för unionens energipolitik som anges i artikel 194.1 c i EUF-fördraget.

- Artikel 192.1 i EUF-fördraget, som utgör den rättsliga grunden för att ändra tillämpningen av unionens miljölagstiftning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Behov av EU-åtgärder

En kostnadseffektiv, snabb och storskalig utbyggnad av hållbar förnybar energi i linje med ambitionen i den europeiska gröna given och EU:s meddelande om REPowerEU kan inte uppnås av medlemsstaterna på egen hand. Det behövs en EU-strategi för att ge rätt incitament till medlemsstater med olika ambitionsnivåer för att på ett samordnat sätt påskynda energiomställningen från det traditionella energisystemet som bygger på fossila bränslen till ett mer integrerat och energieffektivare energisystem som bygger på produktion baserad på förnybar energi.

Med tanke på medlemsstaternas olika energipolitik och prioriteringar är det mer sannolikt att åtgärder på EU-nivå leder till den ökade användning av förnybar energi som krävs än enbart nationella eller lokala åtgärder.

Långdragna administrativa förfaranden är ett av de största hindren för investeringar i förnybar energi och tillhörande infrastruktur. Tillståndsförfarandenas tidsåtgång och komplexitet varierar kraftigt mellan olika typer av teknik för förnybar energi och mellan medlemsstater.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan.

¹⁰ EUT C 326, 26/10/2012, s.1.

Även om medlemsstaterna kan vidta åtgärder för att undanröja de hinder som finns på nationell nivå behövs en samordnad europeisk strategi för att förkorta och förenkla tillståndsförfarandena och de administrativa förfarandena för att påskynda den nödvändiga utbyggnaden av förnybar energi. Detta är i sin tur nödvändigt för att EU ska kunna uppnå sina klimat- och energimål för 2030 och sitt långsiktiga mål om klimatneutralitet samt fasa ut sitt beroende av ryska fossila bränslen och sänka energipriserna. Med tanke på medlemsstaternas olika energipolitik, prioriteringar och förfaranden, och med tanke på det brådskande behovet av att påskynda utbyggnaden av förnybar energi i alla medlemsstater, är det mer sannolikt att åtgärder på EU-nivå leder till att de nödvändiga målen uppnås än enbart nationella eller lokala åtgärder.

Det krävs åtgärder på unionsnivå för att säkerställa att medlemsstaterna bidrar till det bindande energieffektivitetsmålet på EU-nivå och att detta mål uppnås gemensamt och kostnadseffektivt. Unionens åtgärder kommer att komplettera och förstärka nationella och lokala åtgärder för att öka energieffektiviteten.

Mervärde på EU-nivå

EU:s åtgärder för förnybar energi och energieffektivitet tillför ett mervärde, eftersom de är mer effektiva och ändamålsenliga än enskilda medlemsstaters åtgärder och undviker en splittrad strategi genom att man på ett samordnat sätt tar itu med omställningen av det europeiska energisystemet.

En europeisk strategi gör det möjligt för alla medlemsstater att till fullo utnyttja sin potential för en kostnadseffektiv utbyggnad av den förnybara energi som behövs för att uppnå unionens klimat- och energimål, och säkerställa en smidig utbyggnad av produktionskapaciteten för förnybar energi i alla medlemsstater.

Unionens energi- och klimatmål för 2030 är gemensamma mål. I detta avseende har en samordnad unionspolitik större chans att omvandla unionen till en klimatneutral kontinent senast 2050.

- **Proportionalitetsprincipen**

Initiativet överensstämmer med proportionalitetsprincipen. Med tanke på den aldrig tidigare skådade geopolitiska situation som uppstått till följd av Rysslands invasion av Ukraina och de höga energipriserna finns det ett tydligt behov av samordnade och brådskande åtgärder för att påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor. Den avvägning mellan skyldigheter och flexibilitet som lämnas till medlemsstaterna när det gäller hur målen ska uppnås anses lämplig med tanke på att det är absolut nödvändigt att uppnå klimat- och energimålen för 2030 och det mål om klimatneutralitet som fastställs i den europeiska klimatlagen, samt det brådskande behovet av att minska både energiberoendet och energipriserna i unionen.

- **Val av instrument**

Detta förslag är ett direktiv om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, och det höjer unionens mål för förnybar energi 2030 och skärper de tillståndrelaterade bestämmelserna i det direktivet (artiklarna 15–17). Det ändrar också direktiv 2010/31/EU för att främja solenergiinstallationer i byggnader och direktiv 2012/27/EU för att höja unionens energieffektivitetsmål för 2030. Denna översyn av direktiv (EU) 2018/2001, direktiv 2012/27/EU och direktiv 2010/31/EU begränsas till vad som anses nödvändigt för att definiera mål för förnybar energi och energieffektivitet som är förenliga med den rådande akuta situationen och för att öka antalet solenergiinstallationer i byggnader och effektivisera tillståndsförfarandena för att påskynda utbyggnaden av förnybar energi.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Den 18 januari 2022 offentliggjorde kommissionen en inbjudan att inkomma med synpunkter och ett tre månader långt öppet offentligt samråd för att samla in synpunkter från berörda parter om tillståndsförfarandena för projekt för förnybar energi. Detta offentliga samråd genomfördes i samband med utarbetandet av kommissionens rekommendation om tillståndsförfaranden och energiköpsavtal, som antogs den 18 maj, parallellt med föreliggande förslag. I detta sammanhang anordnade kommissionen också ett evenemang på hög nivå för berörda parter och två workshoppar för att diskutera befintliga hinder och god praxis i tillståndsförfarandena i de olika medlemsstaterna.

På grund av det brådskande förslaget som läggs fram som en reaktion på den kris som utlösts av den ryska invasionen av Ukraina och det därav följande behovet av att snabbt påskynda utbyggnaden av förnybar energi utgår kommissionen från resultaten av dessa samråd och från bidragen från viktiga berörda parter i olika workshoppar, möten och forum, särskilt en konferens på hög nivå om tillståndsförfaranden för projekt för förnybar energi och energiköpsavtal och två workshoppar om tillståndsförfaranden för uppgradering av projekt inom vindkraft och vattenkraft.

Sammanfattning av synpunkterna från berörda aktörer

I det öppna offentliga samrådet efterfrågades synpunkter på tillståndsförfarandena för två grupper av berörda parter: dels offentliga myndigheter, dels projektansvariga och olika sammanslutningar.

I sina svar anger 7 av 8 (87,5 %) offentliga myndigheter att platsbristen på land eller till havs är den största utmaningen för utbyggnaden av förnybar energi inom deras jurisdiktion, följt av brist på nätkapacitet (62,5 %), brist på allmänhetens acceptans eller konflikt mellan kollektiva nyttigheter (50 %) och förfarandenas tid (50 %). På frågan om de största flaskhalsarna för hanteringen av projekt för förnybar energi framhålls komplexiteten i samordningen på olika myndighets- eller förvaltningsnivåer som det största hindret för offentliga myndigheter (75 %), följt av brist på personal (50 %) och bristande på allmänhetens acceptans eller konflikt mellan kollektiva nyttigheter (50 %).

Ungefär hälften av de projektansvariga och sammanslutningarna (70 av 155) ansåg att de administrativa förfarandenas längd var det viktigaste hindret för projekt för förnybar energi att förverkligas, medan 62 pekade på problem med nätanslutning. De svarande ansåg också att konkurrens med miljöbestämmelser (44) och de gällande kravens eller förfarandenas komplexitet (35) fanns bland de största hindren. I svaren på de öppna frågorna betonade de svarande vikten av fysisk planering, uttryckte sitt stöd för mångsidig användning av områden, t.ex. i form av solcellsjordbruk, och efterlyste att lokalbefolkningen ska involveras. Det offentliga samrådet gav också en tydlig uppmaning om en harmoniserad uppsättning kriterier för att peka ut lämpliga områden för projekt.

De synpunkter från de berörda parterna som uttrycktes under det öppna offentliga samrådet och under workshopparna beaktades vid utarbetandet av detta förslag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Detta förslag bygger på resultaten av studien *RES Simplify* som ger en omfattande översikt över befintliga hinder i samband med tillståndsgivning, nationella resultatindikatorer samt bästa praxis för tillståndsförfaranden för förnybar energi, med fokus på administrativa hinder inom energisektorn. Delrapporten från studien offentliggörs tillsammans med antagandet av

detta initiativ och rekommendationen om tillståndsförfaranden och energiköpsavtal. Detta förslag återspeglar också de synpunkter som berörda parter framförde under samrådsprocessen.

- **Konsekvensbedömning**

På grund av förslagets politiskt känsliga och brådskande karaktär gjordes ingen särskild konsekvensbedömning.

Den ovannämnda studien, det öppna offentliga samrådet och de omfattande workshoppar som anordnades med berörda parter samt kommissionens egen analys ger dock gedigna insikter om problemen i samband med planerings- och tillståndsförfaranden samt alternativ för att ta itu med dem.

- **Grundläggande rättigheter**

När det gäller förenligheten med stadgan om de grundläggande rättigheterna är det övergripande syftet med denna översyn att öka energieffektiviteten och användningen av förnybar energi och minska utsläppen av växthusgaser, och detta är helt i linje med artikel 37 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, där det föreskrivs att en hög nivå i fråga om miljöskydd och en förbättring av miljöns kvalitet måste integreras i unionens politik och säkerställas i enlighet med principen om hållbar utveckling.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Genom detta förslag ändras ett befintligt direktiv om främjande av förnybar energi, och de administrativa konsekvenserna och kostnaderna beräknas därför vara måttliga, eftersom de flesta nödvändiga strukturer och regler finns på plats. Medlemsstaterna kommer att ställas inför vissa kostnader för att genomföra den nya skyldigheten att peka ut fokusområde för förnybar energiproduktion, men den övergripande effektiviseringen av förfarandena förväntas medföra betydande kostnadsbesparingar för medlemsstaterna. Merkostnaderna för ett högre mål för förnybar energi i EU kommer att uppvägas av andra ekonomiska, miljömässiga och sociala fördelar, t.ex. ökad försörjningstrygghet genom att importerade fossila bränslen från tredjeländer ersätts och större resiliens mot externa effekter, samtidigt som de bidrar till kolsänkan och minskar luftföroreningarna. Förslaget medför inga ytterligare kostnader för EU:s budget.

När det gäller ändringen av direktivet om energieffektivitet och direktivet om byggnaders energiprestanda påverkar detta förslag inte EU:s budget. När det gäller kostnaderna för medlemsstaterna ändrar detta förslag befintliga direktiv och bygger till stor del på strukturer och regler som redan finns, särskilt när man tar hänsyn till de nya bestämmelser som läggs fram genom förslagen till omarbetning av de båda direktiven. Medlemsstaterna kommer att ställas inför vissa kostnader för genomförandet av ytterligare åtgärder för att bidra till uppnåendet av målet och den nya skyldigheten i fråga om byggnader, men de förväntas medföra betydande kostnadsbesparingar för hushåll och företag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Efter medlagstiftarnas antagande av detta ändringsdirektiv kommer kommissionen under införlivandeperioden att vidta följande åtgärder för att underlätta införlivandet:

- Anordnande av möten med medlemsstaternas experter med ansvar för införlivandet av de olika delarna av direktivet för att diskutera hur de ska införlivas och skingra tvivel, antingen inom ramen för samordnade åtgärder för förnybara energikällor (CA-RES, *Concerted Action for Renewable Energy Sources*), samordnade åtgärder för byggnaders energiprestanda (CA-EPBD, *Concerted Action for Energy Performance of Buildings*) och samordnade åtgärder för energieffektivitet (CA-EED, *Concerted Action for Energy Efficiency*), eller i ett kommittéformat.
- Tillgång till bilaterala möten och samtal med medlemsstaterna vid specifika frågor om införlivandet av direktivet.

Efter tidsfristen för införlivande kommer kommissionen att göra en omfattande bedömning av huruvida medlemsstaterna har införlivat direktivet på ett fullständigt och korrekt sätt.

Genom förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder inrättades en integrerad ram för energi- och klimatplanering, övervakning och rapportering för att övervaka framstegen mot klimat- och energimålen i linje med transparenskraven i Parisavtalet. Medlemsstaterna skulle senast i slutet av 2019 lämna in sina integrerade nationella energi- och klimatplaner till kommissionen, vilka omfattar energiunionens fem dimensioner för perioden 2021–2030. Från och med 2023 ska medlemsstaterna vartannat år rapportera om framstegen i genomförandet av planerna och dessutom senast den 30 juni 2023 underrätta kommissionen om sina utkast till uppdateringar av planerna, och de slutliga uppdateringarna ska lämnas in senast den 30 juni 2024. Eventuella ytterligare planerings- och rapporteringskrav som fastställs i detta förslag kommer inte att skapa något nytt planerings- och rapporteringssystem, utan kommer att omfattas av den befintliga ramen för planering och rapportering i enlighet med förordning (EU) 2018/1999. Den framtida översynen av styrningsförordningen kommer att göra det möjligt att konsolidera dessa rapporteringskrav.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Till följd av EU-domstolens dom i målet kommissionen mot Belgien (mål C-543/17) måste medlemsstaterna komplettera sina anmälningar av nationella införlivandeåtgärder med tillräckligt tydlig och exakt information och ange genom vilka bestämmelser i den nationella lagstiftningen de specifika bestämmelserna i ett direktiv införlivas. Detta måste anges för varje skyldighet, inte endast på ”artikelnivå”. Om medlemsstaterna fullgör denna skyldighet behöver de i princip inte skicka förklarande dokument om införlivandet till kommissionen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

De centrala bestämmelser som i väsentlig grad ändrar direktiv (EU) 2018/2001, direktiv (EU) 2012/27 och direktiv (EU) 2010/31 eller tillför nya element är följande:

Genom artikel 1.1 införs en ny definition i artikel 2 i direktiv (EU) 2018/2001 för att definiera ”fokusområde för förnybar energiproduktion”.

Genom artikel 1.2 ändras artikel 3.1 i direktiv (EU) 2018/2001 så att unionens mål för förnybar energi höjs till 45 %. Denna artikel ersätter den ändring av artikel 3.1 i direktiv (EU) 2018/2001 som ingår i det förslag till ändring av direktiv (EU) 2018/2001 som antogs den 14 juli 2021¹¹.

¹¹ COM(2021) 557 final.

Genom artikel 1.3 införs en ny punkt 2a i artikel 15 som ålägger medlemsstaterna att främja provning av nya typer av teknik för förnybar energi samtidigt som lämpliga skyddsåtgärder vidtas.

Genom artikel 1.4 införs en ny artikel 15b om medlemsstaternas skyldighet att identifiera de land- och havsområden som krävs för uppförande av anläggningar för energiproduktion från förnybara energikällor så att de kan uppfylla sina nationella bidrag till målet för förnybar energi 2030.

Genom artikel 1.5 införs en ny artikel 15c om medlemsstaternas skyldighet att anta en eller flera planer för att utse fokusområden för förnybar energiproduktion som är särskilt lämpade för produktion av energi från förnybara energikällor.

Artikel 1.6 ersätter artikel 16 i direktiv (EU) 2018/2001, utvidgar tillämpningsområdet för tillståndsförfarandet, klargör inledningen av tillståndsförfarandet och föreskriver de snabbaste administrativa och rättsliga förfaranden som finns tillgängliga för överklaganden i samband med en ansökan om projekt för förnybar energi.

Genom artikel 1.7 införs en ny artikel 16a som reglerar tillståndsförfarandet i fokusområden för förnybar energiproduktion.

Genom artikel 1.8 införs en ny artikel 16b som reglerar tillståndsförfarandet i utanför fokusområden för förnybar energiproduktion.

Genom artikel 1.9 införs en ny artikel 16c som reglerar tillståndsförfarandet för installation av solenergiutrustning i artificiella konstruktioner.

Genom artikel 1.10 införs en ny artikel 16d för att säkerställa att anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, deras nätanslutning, själva nätet eller lagringstillgångar antas vara av överordnat allmänintresse för särskilda ändamål.

Genom artikel 2 införs en ny artikel 9a i direktiv 2010/31/EU om medlemsstaternas skyldighet att säkerställa att nya byggnader är klara för solenergi och att installera solenergianläggningar i byggnader. Denna nya artikel 9a bör återspeglas i omarbetningen av direktiv 2010/31/EU, för vilken kommissionen lade fram ett förslag den 15 december 2021¹².

Genom artikel 3 ändras artikel 3 i direktiv 2012/27/EU för att höja unionens energieffektivitetsmål. Denna ändring bör ersätta den som finns i artikel 4.1 i omarbetningen av direktiv 2012/27/EU, för vilken kommissionen lade fram ett förslag den 4 juli 2021¹³.

Artikel 4 rör införlivande.

Artikel 5 rör ikraftträdandet.

Artikel 6 rör adressaterna.

¹² COM(2021) 802 final.

¹³ COM(2021) 558 final.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 192.1 och 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för den europeiska gröna given¹⁶ fastställdes i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119¹⁷ målet att unionen ska bli klimatneutral 2050 samt målet att minska växthusgasutsläppen med 55 % fram till 2030. Detta kräver en energiomställning och betydligt större andelar förnybara energikällor i ett integrerat energisystem.
- (2) Förnybar energi spelar en avgörande roll för att uppnå dessa mål, med tanke på att energisektorn i dag står för mer än 75 % av de totala utsläppen av växthusgaser i unionen. Genom att minska dessa utsläpp av växthusgaser bidrar förnybar energi också till att ta itu med miljörelaterade utmaningar, t.ex. förlust av biologisk mångfald, och till att minska föroreningarna i linje med målen i handlingsplanen för nollförorening.
- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001¹⁸ fastställs ett bindande mål för unionen om att minst 32 % av unionens slutliga energianvändning (brutto) ska

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ Meddelande från kommissionen, COM(2019) 640 final, *Den europeiska gröna given*.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

utgöras av energi från förnybara energikällor senast 2030. Enligt klimatmålsplanen¹⁹ skulle andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) behöva öka till 40 % fram till 2030 för att unionens mål om minskade växthusgasutsläpp²⁰ ska kunna uppnås. I detta sammanhang föreslog kommissionen i juli 2021, som en del av paketet om den europeiska gröna given och för att uppnå minst 40 %, att andelen förnybar energi i energimixen ska vara dubbelt så stor 2030 jämfört med 2020. I meddelandet om REPowerEU²¹ beskrivs en plan för att göra EU oberoende av fossila bränslen från Ryssland i god tid före slutet av detta årtionde. I meddelandet förutses en tidigareläggning för utbyggd vind- och solenergi, vilket ökar den genomsnittliga utbyggnadstakten och ytterligare kapacitet i form av förnybar energi fram till 2030 för att möjliggöra ökad produktion av förnybar vätgas. Där finns också en uppmaning till medlagstiftarna att överväga ett högre eller tidigare mål för förnybar energi. I detta sammanhang är det lämpligt att höja unionens mål för förnybar energi till 45 % för att avsevärt påskynda den nuvarande takten i utbyggnaden av förnybar energi och på så sätt påskynda utfasningen av EU:s beroende genom att öka tillgången i unionen till säker och hållbar energi till överkomlig kostnad.

- (4) Långdragna administrativa förfaranden är ett av de största hindren för investeringar i förnybar energi och tillhörande infrastruktur. Dessa hinder omfattar tillämpning av komplexa regler för val av plats och administrativa godkännanden av projekt, en komplex och långdragen bedömning av projektens miljöpåverkan, nätanslutningsfrågor, begränsningar i fråga om anpassning av tekniska specifikationer under tillståndsförfarandet och tillståndsbeviljande myndigheters eller nätoperatörers tillgång till personal. För att påskynda projekt för utbyggnad av förnybar energi är det nödvändigt att anta regler som kan förenkla och förkorta tillståndsförfarandena.
- (5) Kraven och de administrativa förfarandena för godkännande av anläggningar för förnybar energi förenklas i direktiv (EU) 2018/2001 genom att regler införs om organisering av och maximal tid för den administrativa delen av tillståndsförfarandet för projekt för förnybar energi, vilken omfattar alla relevanta tillstånd för att bygga, uppgradera och driva anläggningar samt för deras nätanslutning.
- (6) Det krävs ytterligare förenkling och förkortning av de administrativa tillståndsförfarandena på ett samordnat och harmoniserat sätt för att säkerställa att unionen uppnår sina ambitiösa klimat- och energimål för 2030 och målet om klimatneutralitet senast 2050, samtidigt som hänsyn tas till den europeiska gröna given princip om att inte vålla skada. Införandet av kortare och tydliga tidsfrister för de beslut som ska fattas av de myndigheter som är behöriga att utfärda godkännande av anläggningar för förnybar energi på grundval av en fullständig ansökan kommer att påskynda projekt för utbyggnad av förnybar energi. Det är dock lämpligt att göra åtskillnad mellan projekt i områden som är särskilt lämpade för utbyggnad av förnybar energi (*fokusområden för förnybar energiproduktion*), och som därför är särskilt relevanta i fråga om förkortade tidsfrister, och projekt utanför dessa områden.
- (7) Några av de vanligaste problemen för utvecklare av projekt för förnybar energi rör förfaranden som inrättats på nationell eller regional nivå för att bedöma de föreslagna

¹⁹ Meddelande från kommissionen, COM(2020) 562 final, 17.9.2020, *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*.

²⁰ Punkt 3 i kommissionens meddelande COM(2020) 562.

²¹ REPowerEU: *Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris*, COM(2022) 108 final (meddelandet om REPowerEU).

projektens miljöpåverkan. Det är därför lämpligt att förenkla vissa miljörelaterade aspekter av tillståndsförfarandena för projekt för förnybar energi.

- (8) Ett snabbare genomförande av projekt för förnybar energi kan stödjas genom strategisk planering från medlemsstaternas sida. Medlemsstaterna bör identifiera de land- och havsområden som är nödvändiga för att uppföra anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor så att de ska kunna uppfylla sina nationella bidrag till 2030 års mål för förnybar energi som fastställs i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2018/2001. Sådana områden bör återspegla deras uppskattade utvecklingsbanor och totala planerade installerade kapacitet och bör identifieras för varje typ av teknik för förnybar energi som anges i medlemsstaternas uppdaterade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999. Vid identifieringen av de land- och havsområden som krävs bör hänsyn tas till tillgången till förnybara energikällor och den potential som de olika land- och havsområdena erbjuder för produktion av förnybar energi med olika typer av teknik, den beräknade efterfrågan på energi (totalt och i medlemsstatens olika regioner) samt tillgången till relevant nätinфраstruktur, lagring och andra flexibilitetsverktyg, med beaktande av den kapacitet som behövs för att hantera den ökande mängden förnybar energi.
- (9) Medlemsstaterna bör peka ut fokusområden för förnybar energiproduktion i form av områden som är särskilt lämpliga för att utveckla projekt för förnybar energi, med åtskillnad mellan olika typer av teknik, och där utbyggnaden av den specifika typen av förnybara energikällor inte förväntas ha någon betydande miljöpåverkan. När medlemsstaterna pekar ut fokusområden för förnybar energiproduktion bör de i möjligaste mån undvika skyddade områden och ta hänsyn till restaureringsplaner. Medlemsstaterna får peka ut fokusområden för förnybar energiproduktion som är specifika för en eller flera typer av anläggningar för förnybar energi och bör ange vilken eller vilka typer av förnybar energi som lämpar sig för produktion i varje fokusområde för förnybar energiproduktion.
- (10) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG²² fastställs att miljöbedömningar är ett viktigt verktyg för att inkludera miljöhänsyn i arbetet med att utarbeta och anta planer och program. Medlemsstaterna bör, som en del av arbetet med att peka ut fokusområden för förnybar energiproduktion, utarbeta en eller flera planer som omfattar identifiering av områden och tillämpliga regler och riskreducerande åtgärder för projekt i varje fokusområde. Medlemsstaterna får utarbeta en enda plan för alla fokusområden för förnybar energiproduktion och all teknik för förnybar energi, eller tekniks specifika planer där ett eller flera fokusområden för förnybar energiproduktion identifieras. Varje plan bör bli föremål för en miljöbedömning som utförs i enlighet med de villkor som fastställs i direktiv 2001/42/EG för att bedöma effekterna av varje teknik för förnybar energi på de relevanta områden som pekas ut i planen. Genomförandet av en miljöbedömning i enlighet med direktiv 2001/42/EG för detta ändamål skulle möjliggöra för medlemsstaterna att ha en mer integrerad och effektiv planeringsstrategi och att ta hänsyn till miljöaspekter i ett tidigt skede av planeringsprocessen på strategisk nivå. Detta kan bidra till en snabbare och effektivare utbyggnad av olika förnybara energikällor och samtidigt minimera de negativa miljöeffekterna av dessa projekt.

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan.

- (11) Efter det att den plan eller de planer som pekar ut fokusområden för förnybar energiproduktion har antagits bör medlemsstaterna övervaka betydande miljöeffekter från genomförandet av planer och program, bland annat för att i ett tidigt skede identifiera oförutsedda negativa effekter och för att kunna vidta lämpliga avhjälpande åtgärder i enlighet med direktiv 2001/42/EG.
- (12) Bestämmelserna i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor²³ (Århuskonventionen), särskilt bestämmelserna om allmänhetens deltagande och tillgång till rättslig prövning, fortsätter att gälla i tillämpliga fall.
- (13) Utpekandet av fokusområden för förnybar energiproduktion bör syfta till att säkerställa att produktionen från dessa områden, tillsammans med befintliga anläggningar för förnybar energi, framtida anläggningar för förnybar energi utanför dessa områden och samarbetsmekanismer, kommer att vara tillräckliga för att medlemsstaternas ska uppnå sina bidrag till unionens mål för förnybar energi enligt artikel 3.1 i direktiv (EU) 2018/2001.
- (14) I de utpekade fokusområdena för förnybar energiproduktion bör projekt för förnybar energi som överensstämmer med de regler och åtgärder som fastställs i den plan eller de planer som utarbetats av medlemsstaterna gynnas genom ett antagande att de inte har några betydande miljöeffekter. Därför bör det finnas ett undantag från kravet på att genomföra en specifik miljökonsekvensbedömning för ett visst projekt i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU²⁴, som dock inte ska gälla projekt som sannolikt kan medföra en betydande inverkan på miljön i en annan medlemsstat eller om en medlemsstat som sannolikt kommer att utsättas i betydande grad begär att undantaget inte ska gälla. Skyldigheterna enligt Uneces Esbokonvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang av den 25 februari 1991 bör fortsätta att gälla för medlemsstater där projektet sannolikt kommer att ha betydande gränsöverskridande effekter i ett tredjeland.
- (15) Utpekandet av fokusområden för förnybar energiproduktion bör göra det möjligt för anläggningar för förnybar energi, deras nätanslutning och samlokaliserade energilagringsanläggningar i dessa områden att dra nytta av förutsägbarhet och förenklade administrativa förfaranden. I synnerhet torde projekt i fokusområden för förnybar energiproduktion gynnas genom påskyndade administrativa förfaranden, inklusive en underförstådd överenskommelse om den behöriga myndigheten inte svarar inom den fastställda tidsfristen för ett visst administrativt steg, såvida inte det specifika projektet är föremål för en miljökonsekvensbedömning. Dessa projekt torde också gynnas av tydligt avgränsade tidsfrister och rättssäkerhet när det gäller förfarandets förväntade resultat. Efter en ansökan om projekt i ett fokusområde för förnybar energiproduktion bör medlemsstaterna genomföra en snabb granskning av ansökan i syfte att fastställa om det är högst sannolikt att något av dessa projekt kommer att ge upphov till betydande oförutsedda negativa effekter som rör miljöns känslighet i det geografiska område där projektet är lokaliserat och som inte identifierades vid den miljöbedömning av planen eller planerna med utpekade

²³ Rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (EUT L 124, 17.5.2005, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt.

fokusområden för förnybar energiproduktion som genomförts i enlighet med direktiv 2001/42/EG. Alla projekt i fokusområden för förnybar energiproduktion bör anses vara godkända efter en sådan granskning. Endast om medlemsstaterna har tydliga bevis för att anse att ett visst projekt högst sannolikt kommer att ge upphov till sådana betydande oförutsedda negativa effekter bör medlemsstaterna genom ett motiverat beslut bestämma att ett sådant projekt ska genomgå en miljöbedömning i enlighet med direktiv 2011/92/EU och, om så är relevant, direktiv 92/43/EEG²⁵. Med tanke på behovet av att påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor bör en sådan bedömning genomföras inom sex månader.

- (16) Med tanke på behovet av att påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor bör identifieringen av fokusområden för förnybar energiproduktion inte hindra genomförandet av pågående och framtida projekt för förnybar energi i de områden som är tillgängliga för utbyggnad av förnybar energi. Sådana projekt bör även i fortsättningen omfattas av skyldigheten att genomföra en särskild miljökonsekvensbedömning i enlighet med direktiv 2001/92/EU och bör omfattas av de förfaranden som föreskrivs för projekt för förnybar energi utanför fokusområden. För att påskynda tillståndsförfarandet i den omfattning som krävs för att uppnå det mål för förnybar energi som fastställs i direktiv (EU) 2018/2001 bör även de förfaranden som är tillämpliga på projekt utanför fokusområden för förnybar energi förenklas och effektiviseras genom att tydliga maximala tidsfrister införs för alla steg i förfarandet, inklusive för projektspecifika särskilda miljöbedömningar.
- (17) Begränsningar i användningen av land och hav kan minskas genom att området används för både produktion av förnybar energi och andra syften (t.ex. livsmedelsproduktion eller skydd eller restaurering av natur). I detta sammanhang är fysisk planering ett viktigt verktyg för att i ett tidigt skede identifiera och styra synergier när det gäller användning av land och hav. Medlemsstaterna bör undersöka, möjliggöra och främja en mångsidig användning av de områden som identifieras genom antagna åtgärder som rör fysisk planering.
- (18) Uppförande och drift av anläggningar för förnybar energi kan leda till sidoeffekter i form av dödande eller störning av fåglar och andra skyddade arter enligt direktiv 92/43/EEG eller direktiv 2009/147/EG²⁶. Sådana sidoeffekter i form av dödande eller störning skulle dock inte betraktas som avsiktliga i den mening som avses i de direktiven om ett projekt vid uppförande och drift har vidtagit lämpliga riskreducerande åtgärder för att undvika kollisioner eller förhindra störningar, och om projektet genomför en korrekt övervakning för att bedöma åtgärdernas ändamålsenlighet och, mot bakgrund av den information som samlats in, vidtar de ytterligare åtgärder som krävs för att säkerställa att inga betydande negativa följder uppstår för de berörda arternas populationer.
- (19) Både uppförande av nya anläggningar för förnybar energi och uppgradering av befintliga anläggningar för förnybar energi har betydande potential att bidra till att målen för förnybar energi uppnås. Eftersom de befintliga anläggningarna för förnybar energi vanligtvis finns på platser med betydande potential för förnybara energikällor kan uppgradering säkerställa fortsatt användning av dessa anläggningar samtidigt som

²⁵ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

behovet av att peka ut nya platser för projekt för förnybar energi minskar. Uppgradering omfattar ytterligare fördelar, t.ex. den befintliga nätanslutningen, en sannolikt högre grad av acceptans bland allmänheten och kännedom om miljöpåverkan. Uppgraderingen av projekt för förnybar energi medför ändringar eller utvidgningar av befintliga projekt i olika grad. Tillståndsförfarandet, inklusive miljöbedömningar och granskningar, för uppgradering av projekt för förnybar energi bör begränsas till de potentiella effekterna av ändringen eller utvidgningen jämfört med det ursprungliga projektet.

- (20) Genom direktiv (EU) 2018/2001 införs förenklade tillståndsförfaranden för uppgradering. För att tillgodose det ökande behovet av uppgradering av befintliga anläggningar för förnybar energi och för att dra full nytta av de fördelar som de erbjuder, är det lämpligt att införa ett ännu kortare förfarande för uppgradering av anläggningar för förnybar energi i fokusområden, inklusive ett kortare granskningsförfarande. För uppgradering av befintliga anläggningar för förnybar energi utanför fokusområdena bör medlemsstaterna säkerställa ett förenklat och snabbt tillståndsförfarande som inte bör pågå längre än ett år, samtidigt som hänsyn tas till den europeiska gröna given princip om att inte vålla skada.
- (21) Installation av solenergiutrustning, tillsammans med tillhörande samlokaliserad lagring och nätanslutning, i befintliga eller framtida konstruktioner som skapats för andra ändamål än solenergiproduktion, t.ex. tak, parkeringsplatser, vägar och järnvägar, men inte artificiella vattenytor, ger vanligtvis inte upphov till problem med miljöpåverkan eller konkurrerande användning av området. Dessa anläggningar kan därför gynnas av kortare tillståndsförfaranden.
- (22) Förnybara energikällor är avgörande för att bekämpa klimatförändringarna, sänka energipriserna, minska unionens beroende av fossila bränslen och säkerställa unionens försörjningstrygghet. Vid tillämpningen av relevant unionslagstiftning på miljöområdet bör medlemsstaterna, i de bedömningar från fall till fall som krävs för att fastställa om en anläggning för produktion av energi från förnybara energikällor, dess anslutning till nätet, det tillhörande nätet i sig eller lagringstillgångarna är av överordnat allmänintresse, anta att dessa anläggningar och deras tillhörande infrastruktur är av överordnat allmänintresse och av vikt för människors hälsa och säkerhet, utom när det finns tydliga bevis för att dessa projekt har stora negativa miljöeffekter som inte kan begränsas eller kompenseras. Att sådana anläggningar anses vara av överordnat allmänintresse och av vikt för människors hälsa och säkerhet gör det möjligt för sådana projekt att dra nytta av en förenklad bedömning.
- (23) För att säkerställa ett smidigt och ändamålsenligt genomförande av bestämmelserna i detta direktiv stöder kommissionen medlemsstaterna genom instrumentet för tekniskt stöd²⁷ som tillhandahåller skräddarsydd teknisk expertis för att utforma och genomföra reformer, inklusive sådana som ökar användningen av energi från förnybara energikällor, främjar bättre integrering i energisystemet, identifierar vissa områden som särskilt lämpliga för uppförande av anläggningar för produktion av förnybar energi och förenklar reglerna för godkännande- och tillståndsförfaranden för anläggningar för förnybar energi. Det tekniska stödet kan gälla t.ex. stärkt administrativ kapacitet, harmoniserade rättsliga ramar och utbyte av relevant bästa praxis.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd.

- (24) Direktiv (EU) 2018/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (25) Det finns ett akut behov av att minska beroendet av fossila bränslen i byggnader och att påskynda insatserna för att minska koldioxidutsläppen och ställa om energianvändningen till elektricitet. För att möjliggöra kostnadseffektiv installation av solenergiteknik i ett senare skede bör alla nya byggnader vara ”solklara”, dvs. utformade för att optimera möjligheterna till solenergiproduktion på grundval av den lokala solstrålningen och ge möjlighet till installation av solenergiteknik utan kostsamma ingrepp i byggnadskonstruktionen. Medlemsstaterna bör dessutom säkerställa utbyggnaden av lämpliga solenergiinstallationer i nya och befintliga byggnader som inte är avsedda för bostäder och i nya bostadsbyggnader. En storskalig utbyggnad av solenergi i byggnader kan i hög grad bidra till att mer ändamålsenligt skydda konsumenterna från stigande och volatila priser på fossila bränslen, minska utsatta medborgares exponering för höga energikostnader och leda till bredare miljömässig, ekonomisk och social nytta. För att på ett effektivt sätt utnyttja potentialen hos solenergiinstallationer i byggnader bör medlemsstaterna fastställa kriterier för genomförandet av, och eventuella undantag från, utbyggnaden av sådana installationer i linje med en bedömning av deras tekniska och ekonomiska potential och egenskaperna hos de byggnader som omfattas av denna skyldighet.
- (26) Direktiv 2010/31/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (27) Energieffektivitet är ett viktigt åtgärdsområde för att uppnå oberoende av fossila bränslen och energiimport från Ryssland och en fullständig utfasning av fossila bränslen i unionens ekonomi. Det är behovet av att tillvarata möjligheterna till kostnadseffektiva energibesparingar som har lett till unionens nuvarande energieffektivitetspolitik. I december 2018 infördes unionens nya överordnade energieffektivitetsmål för 2030 på minst 32,5 % (jämfört med prognosen för energianvändning 2030), som en del av paketet om ren energi för alla i EU. För att öka oberoendet och resiliensen och för att uppnå den höjda klimatambitionen bör energieffektivitetsförbättringarna ökas ytterligare till minst 39 % för slutlig energi och 41,5 % för primärenergi, baserat på prognosen för 2030 i 2007 års referensscenario.
- (28) Ändringen av Eurostats metod för beräkning av energibalans och förbättringarna i efterföljande modellbaserade prognoser kräver dock en ändring av referensnivån. Med samma metod för att fastställa målet, dvs. att jämföra det med de framtida prognoserna för referensnivån, bör ambitionen för unionens energieffektivitetsmål för 2030 därför fastställas i jämförelse med prognosen för 2030 i 2020 års referensscenario som återspeglar de nationella bidragen från de nationella energi- och klimatplanerna. Med denna uppdaterade referensnivå kommer unionen att behöva höja sin ambitionsnivå för energieffektivitet ytterligare med minst 13 % för 2030 jämfört med nivån för insatserna enligt 2020 års referensscenario. Detta nya sätt att uttrycka ambitionsnivån för unionens mål påverkar inte den faktiska insatsnivå som behövs.
- (29) Direktiv 2012/27/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (30) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen minskade utsläpp av växthusgaser, minskat energiberoende och lägre energipriser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (31) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²⁸, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat, särskilt till följd av domstolens dom i målet kommissionen mot Belgien²⁹ (mål C-543/17).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv (EU) 2018/2001

Direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2 ska följande punkt läggas till:

”9a. *fokusområde för förnybar energiproduktion*: en särskild plats, på land eller till havs, som av en medlemsstat har utpekats som särskilt lämplig för uppförande av anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, med undantag av förbränningsanläggningar för biomassa.”

- (2) Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) år 2030 är minst 45 %.”

- (3) I artikel 15 ska följande punkt införas som punkt 2a:

”2a. Medlemsstaterna ska främja provning av ny teknik för förnybar energi i pilotprojekt i en verklig miljö under en begränsad tidsperiod, i enlighet med tillämplig EU-lagstiftning och åtföljd av lämpliga skyddsåtgärder för att säkerställa en säker drift av elsystemet och undvika oproportionerliga konsekvenser för den inre marknadens funktion, under tillsyn av en behörig myndighet.”

- (4) Följande artikel ska införas som artikel 15b:

”Artikel 15b

Kartläggning av områden som krävs för nationella bidrag till 2030 års mål för förnybara energikällor

- (1) Senast [ett år efter ikraftträdandet] ska medlemsstaterna identifiera de land- och havsområden som är nödvändiga för att uppföra de anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor som krävs för att de ska kunna uppfylla sina nationella bidrag till 2030 års mål för förnybar energi i enlighet med artikel 3 i detta direktiv. Sådana områden ska stå i proportion till de uppskattade utvecklingsbanor och den totala planerade installerade kapacitet i fråga om teknik för förnybar energi som anges i medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner, uppdaterade i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.

²⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

²⁹ Domstolens dom av den 8 juli 2019, kommissionen/Belgien, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

- (2) Vid identifieringen av de områden som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna beakta följande:
- (a) Tillgången till förnybara energiresurser och potentialen för produktion av förnybar energi för de olika typerna av teknik i land- och havsområden.
 - (b) Den förväntade efterfrågan på energi.
 - (c) Tillgången till relevant nätinфраstruktur, lagring och andra flexibilitetsverktyg, eller potentialen att skapa sådan nätinфраstruktur och lagring.
- (3) Medlemsstaterna ska främja en mångsidig användning av de områden som identifieras till följd av skyldigheten i punkt 1.”
- (5) Följande artikel ska införas som artikel 15c:

”Artikel 15c

Fokusområden för förnybar energiproduktion

- (1) Senast [två år efter ikraftträdandet] ska medlemsstaterna anta en eller flera planer för att, inom de områden som avses i artikel 15b.1, peka ut fokusområden för förnybar energiproduktion från en eller flera typer av förnybara energikällor. I planen eller planerna ska medlemsstaterna göra följande:
- (a) Peka ut tillräckligt homogena land- och havsområden där utbyggnaden av en eller flera specifika typer av förnybar energi inte förväntas ha någon betydande miljöpåverkan, med tanke på det valda områdets särdrag. I samband med detta ska medlemsstaterna göra följande:
 - Prioritera artificiella och bebyggda ytor, t.ex. tak, områden för transportinfrastruktur, parkeringsplatser, avfallsanläggningar, industriområden, gruvor, artificiella sjöar, vattenmagasin eller andra vattenförekomster och, om så är lämpligt, anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse samt skadad mark som inte kan användas för jordbruk.
 - Utesluta Natura 2000-områden, naturparker och naturreservat, de identifierade flyttvägarna för fåglar samt andra områden som identifieras på grundval av känslighetskartor och de verktyg som avses i nästa punkt, med undantag för artificiella och bebyggda ytor i dessa områden, t.ex. tak, parkeringsplatser eller transportinfrastruktur.
 - Använda alla lämpliga verktyg och datamängder för att identifiera de områden där anläggningar för förnybar energi inte kommer att ha någon betydande miljöpåverkan, inklusive kartläggning av vilda djurs och växters känslighet.
 - (b) Fastställa lämpliga regler för de utpekade fokusområdena för förnybar energiproduktion, inklusive de riskreducerande åtgärder som ska antas i fråga om uppförande av anläggningar för förnybar energi, samlokaliserade energilagransanläggningar samt tillgångar som krävs för deras anslutning till nätet, i syfte att undvika eller, om detta inte är möjligt, avsevärt minska den negativa miljöpåverkan som kan uppstå.

Om så är lämpligt ska medlemsstaterna säkerställa att lämpliga riskreducerande åtgärder vidtas för att förhindra de situationer som beskrivs i artiklarna 6.2 och 12.1 i direktiv 92/43/EEG, artikel 5 i direktiv 2009/147/EEG och artikel 4.1 a i och ii i direktiv 2000/60/EG. Sådana regler ska vara inriktade på särdragen hos varje identifierat fokusområde för förnybar energiproduktion, den eller de typer av teknik för förnybar energi som ska användas i respektive område och de identifierade miljöeffekterna. Efterlevnad av sådana regler och genomförande av lämpliga riskreducerande åtgärder i de enskilda projekten ska leda till ett antagande att projekten inte bryter mot dessa bestämmelser, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 16a.4 och 16a.5. Medlemsstaterna får tillåta att nya riskreducerande åtgärder, vars syfte är att så mycket som möjligt förhindra dödande eller störning av arter som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG och 2009/147/EEG eller eventuella andra miljöeffekter, och vars ändamålsenlighet inte har provats i stor skala, används för ett eller flera pilotprojekt under en begränsad tidsperiod, förutsatt att åtgärdernas ändamålsenlighet noga övervakas och att lämpliga åtgärder omedelbart vidtas om de inte visar sig vara ändamålsenliga.

Medlemsstaterna ska i planen förklara den bedömning som gjorts för att identifiera varje utpekade område på grundval av de kriterier som anges i led a och för att identifiera lämpliga riskreducerande åtgärder.

- (2) Innan planen eller planerna med utpekade fokusområden för förnybar energiproduktion antas ska de bli föremål för en miljöbedömning som utförs i enlighet med villkoren i direktiv 2001/42/EG och, om så är tillämpligt och om artificiella och bebyggda ytor i Natura 2000-områden ingår och planen eller planerna sannolikt har betydande effekter på dessa områden, en lämplig bedömning i enlighet med artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG.
 - (3) Planen eller planerna med utpekade fokusområden för förnybar energiproduktion ska offentliggöras och ska ses över regelbundet, åtminstone i samband med uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.”
- (6) Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Tillståndsförfarandets huvudprinciper och organisation

- (1) Tillståndsförfarandet ska omfatta alla relevanta administrativa tillstånd för att bygga, uppgradera och driva anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, samlokalisering av energilagransanläggningar samt tillgångar som krävs för deras anslutning till nätet, inklusive tillstånd för nätanslutning och miljöbedömningar när sådana krävs. Tillståndsförfarandet ska omfatta alla förfaranden, från bekräftelsen av ansökans giltighet i enlighet med punkt 2 till den relevanta myndighetens eller de relevanta myndigheternas meddelande om det slutliga beslutet när det gäller förfarandets resultat.
- (2) Den behöriga myndigheten ska bekräfta ansökans giltighet senast 14 dagar efter det att den mottagits när det gäller anläggningar i fokusområden eller en månad efter det att den mottagits när det gäller anläggningar utanför fokusområden eller, om utvecklaren inte har skickat all den information som

krävs för att behandla ansökan, begära att utvecklaren lämnar in en fullständig ansökan inom 14 dagar från denna begäran. Om utvecklaren inte lämnar in en fullständig ansökan inom denna tidsfrist får den behöriga myndigheten avslå ansökan skriftligen. Vid avslag ska den behöriga myndigheten motivera sitt beslut. Utvecklaren får när som helst efter avslaget lämna in en ny ansökan. Den dag då den behöriga myndigheten bekräftar ansökans giltighet ska anses utgöra startdatum för tillståndsförfarandet.

- (3) Medlemsstaterna ska inrätta eller utse en eller flera kontaktpunkter. Dessa kontaktpunkter ska, på begäran av sökanden, tillhandahålla vägledning och underlätta hela det administrativa ansöknings- och tillståndsförfarandet. Sökanden ska inte behöva kontakta mer än en kontaktpunkt under hela förfarandet. Kontaktpunkten ska vägleda sökanden genom den administrativa ansökningsdelen av tillståndsförfarandet, inklusive miljörelaterade delar, på ett transparent sätt fram till dess att ansvarig myndighet i förfarandets slutskede fattar ett eller flera beslut, förse sökanden med all nödvändig information och vid behov involvera andra administrativa myndigheter. Kontaktpunkten ska säkerställa att tidsfristerna för tillståndsförfarandena i detta direktiv respekteras. Sökande ska ha rätt att lämna in relevanta handlingar i digital form. Senast [två år efter ikraftträdandet] ska medlemsstaterna säkerställa att alla förfaranden genomförs elektroniskt.
 - (4) Kontaktpunkten ska tillhandahålla en handbok om förfarandet för utvecklare av anläggningar för produktion av förnybar energi, och ska också tillhandahålla denna information online, och även tydligt rikta sig till småskaliga projekt och projekt som avser egenanvändare av förnybar energi. Informationen online ska ange den kontaktpunkt som är relevant för sökandens ansökan. Om medlemsstaten har mer än en kontaktpunkt ska informationen online ange den kontaktpunkt som är relevant för sökandens ansökan.
 - (5) Medlemsstaterna ska säkerställa att sökande lätt har tillgång till enkla förfaranden för tvistlösning avseende tillståndsförfarandet och beviljandet av tillstånd att uppföra och driva anläggningar för produktion av förnybar energi, inklusive i tillämpliga fall alternativa tvistlösningsmekanismer.
 - (6) De tidsfrister som fastställs i artiklarna 16a, 16b och 16c ska gälla utan att det påverkar överklaganden, rättsmedel eller andra domstolsförfaranden eller alternativa tvistlösningsmekanismer, inklusive förfaranden för klagomål, utomrättsliga överklaganden och rättsmedel, och får förlängas med en period som motsvarar dessa förfarandens längd.
 - (7) Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa och rättsliga överklaganden i samband med ett projekt för utveckling av en produktionsanläggning för förnybar energi eller tillhörande nätanslutning, inklusive sådana som rör miljöaspekter, ska bli föremål för det snabbaste administrativa och rättsliga förfarande som finns tillgängligt på relevant nationell, regional och lokal nivå.”
- (7) Följande artikel ska införas som artikel 16a:

”Artikel 16a

Tillståndsförfarande för fokusområden för förnybar energiproduktion

- (1) Medlemsstaterna ska säkerställa att det tillståndsförfarande som avses i artikel 16.1 inte pågår längre än ett år för projekt i fokusområden för förnybar

energiproduktion. När det är vederbörligen motiverat på grund av exceptionella omständigheter, får perioden på ett år förlängas med högst tre månader. I sådana fall ska medlemsstaterna tydligt informera utvecklaren om de extraordinära omständigheter som motiverade förlängningen.

- (2) Tillståndsförfarandet för uppgradering av anläggningar och för nya anläggningar med en elkapacitet på mindre än 150 kW, för samlokaliserade energilagringsanläggningar samt för deras nätanslutningar i fokusområden för förnybar energiproduktion får inte pågå längre än sex månader. När det är vederbörligen motiverat på grund av exceptionella omständigheter, såsom tvingande säkerhetsrelaterade skäl där uppgraderingsprojektet inverkar påtagligt på elnätet eller anläggningens ursprungliga kapacitet, storlek eller prestanda, får perioden på ett år förlängas med högst tre månader. Medlemsstaterna ska tydligt informera projektutvecklaren om de extraordinära omständigheter som motiverade förlängningen.
- (3) Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5, och genom undantag från artikel 4.2 i direktiv 2011/92/EU och punkterna 3 a, b, d, h, och i och 6 c i bilaga II, för sig själva eller jämförda med punkt 13 a i det direktivet, i den utsträckning detta rör projekt för förnybar energi, ska nya ansökningar för anläggningar för förnybar energi, med undantag för förbränningsanläggningar för biomassa, inklusive uppgradering av anläggningar, i redan utpekade fokusområden för förnybar energiproduktion för respektive teknik, samlokaliserade lagringsanläggningar samt deras anslutning till nätet, undantas från kravet på att genomföra en särskild miljökonsekvensbedömning enligt artikel 2.1 i direktiv 2011/92/EU. förutsatt att dessa projekt överensstämmer med de regler och åtgärder som fastställt i enlighet med artikel 15c.1 b. Undantaget från tillämpningen av direktiv 2011/92/EU gäller inte projekt som kan antas medföra en betydande inverkan på miljön i en annan medlemsstat, eller om en medlemsstat som sannolikt kommer att utsättas i betydande grad begär att undantaget inte ska gälla, i enlighet med artikel 7 i det direktivet.

Genom undantag från artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG ska de anläggningar som avses i första stycket inte bli föremål för en bedömning av konsekvenserna för Natura 2000-områden.

- (4) Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska göra en granskning av de ansökningar som avses i punkt 3. Denna granskning ska syfta till att fastställa om det är högst sannolikt att något av dessa projekt kommer att ge upphov till betydande oförutsedda negativa effekter som rör miljöns känslighet i det geografiska område där projektet är lokaliserat och som inte identifierades vid den miljöbedömning av planen eller planerna med utpekade fokusområden för förnybar energiproduktion som genomförts i enlighet med direktiv 2001/42/EG och, om så är relevant, direktiv 92/43/EEG. Granskning som utförs för uppgradering av projekt ska begränsas till de potentiella effekterna av ändringen eller utvidgningen jämfört med det ursprungliga projektet.

För en sådan granskning ska projektutvecklaren tillhandahålla information om projektets särdrag, om dess efterlevnad av de regler och åtgärder som identifierats i enlighet med artikel 15c.1 b och c för det specifika fokusområdet och om eventuella ytterligare åtgärder som vidtagits i projektet och hur dessa åtgärder berör miljöeffekterna. En sådan granskning ska slutföras inom 30 dagar från den dag då ansökningarna för nya anläggningar för förnybar energi

lämnades in, med undantag av ansökningar för anläggningar med en elkapacitet på mindre än 150 kW. För sådana anläggningar och för nya ansökningar om uppgradering av anläggningar ska granskningen slutföras inom 15 dagar.

- (5) Efter granskningen ska de ansökningar som avses i punkt 3 godkännas ur ett miljöperspektiv utan att det krävs något uttryckligt beslut från den behöriga myndigheten, såvida inte den behöriga myndigheten antar ett administrativt beslut, vederbörligen motiverat och grundat på tydliga bevis, om att ett visst projekt högst sannolikt kommer att ge upphov till betydande oförutsedda negativa effekter som rör miljöns känslighet i det geografiska område där projektet är lokaliserat och som inte kan begränsas genom de åtgärder som anges i planen eller planerna med utpekade fokusområden, eller som föreslås av projektutvecklaren. Detta beslut ska göras tillgängligt för allmänheten. Sådana projekt ska bli föremål för en bedömning i enlighet med direktiv 2011/92/EU och, om så är tillämpligt, en bedömning enligt artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG, som ska genomföras inom sex månader från beslutet om granskningen.
 - (6) Vid tillståndsförfarandet för de ansökningar som avses i punkterna 1 och 2 ska frånvaro av svar från de berörda administrativa organen inom den fastställda tidsfristen leda till att de specifika administrativa stegen anses vara godkända, utom i de fall där det specifika projektet är föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med punkt 5. Alla beslut som i förfarandet kommer att vara tillgängliga för allmänheten.
- (8) Följande artikel ska införas som artikel 16b:

”Artikel 16b

Tillståndsförfarande utanför fokusområden för förnybar energiproduktion

- (1) Medlemsstaterna ska säkerställa att det tillståndsförfarande som avses i artikel 16.1 inte pågår längre än två år för projekt utanför fokusområden för förnybar energiproduktion. När det är vederbörligen motiverat på grund av exceptionella omständigheter, får perioden på två år förlängas med högst tre månader. I sådana fall ska medlemsstaterna tydligt informera utvecklaren om de extraordinära omständigheter som motiverade förlängningen.
- (2) Om en miljöbedömning krävs enligt direktiv 2011/92/EU eller direktiv 92/43/EEG ska den utföras i ett enda förfarande som omfattar alla relevanta bedömningar för ett visst projekt. När en sådan miljökonsekvensbedömning krävs ska den behöriga myndigheten, med beaktande av den information som lämnats av utvecklaren, avge ett yttrande om omfattningen av och detaljnivån för den information som utvecklaren ska lämna i miljökonsekvensbeskrivningen, vars omfattning inte får utökas därefter. Om lämpliga riskreducerande åtgärder har vidtagits i de specifika projekten ska eventuellt dödande eller störning av de arter som skyddas enligt artikel 12.1 i direktiv 92/43/EEG och artikel 5 i direktiv 2009/147/EG inte betraktas som avsiktligt. Medlemsstaterna får tillåta att nya riskreducerande åtgärder, vars syfte är att så mycket som möjligt förhindra dödande eller störning av arter som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG och 2009/147/EEG eller eventuella andra miljöeffekter, och vars ändamålsenlighet inte har provats i stor skala, används för ett eller flera pilotprojekt under en begränsad tidsperiod,

förutsatt att åtgärdernas ändamålsenlighet noga övervakas och att lämpliga åtgärder omedelbart vidtas om de inte visar sig vara ändamålsenliga. Tillståndsförfarandet för uppgradering av projekt och för nya anläggningar med en elkapacitet på mindre än 150 kW, för samlokaliserade lagringsanläggningar samt för deras nätanslutningar utanför fokusområden för förnybar energiproduktion får inte pågå längre än ett år, inklusive miljöbedömningar om så krävs i relevant lagstiftning. När det är vederbörligen motiverat på grund av exceptionella omständigheter, får perioden på ett år förlängas med högst tre månader. Medlemsstaterna ska tydligt informera utvecklare om de extraordinära omständigheter som motiverade förlängningen.

Medlemsstaterna ska underlätta uppgraderingen av projekt utanför fokusområden för förnybar energiproduktion genom att säkerställa att miljöbedömningen, om en sådan krävs för ett projekt enligt unionens miljölagstiftning, begränsas till de potentiella effekterna av ändringen eller utvidgningen jämfört med det ursprungliga projektet. ”

- (9) Följande artikel ska införas som artikel 16c:

”Artikel 16c

Tillståndsförfarande för installation av solenergiutrustning i artificiella konstruktioner

- (1) Medlemsstaterna ska säkerställa att det tillståndsförfarande som avses i artikel 16.1 för installation av solenergiutrustning, inklusive solenergiinstallationer som är integrerade i byggnader, i befintliga eller framtida artificiella konstruktioner, med undantag för artificiella vattenytor, inte pågår längre än tre månader, förutsatt att det primära syftet med sådana strukturer inte är solenergiproduktion. Genom undantag från artikel 4.2 i direktiv 2011/92/EU och punkterna 3 a och b i bilaga II, för sig själva eller jämförda med punkt 13 a i det direktivet, ska sådan installation av solvärmeutrustning i tillämpliga fall undantas från kravet på att genomföra en särskild miljökonsekvensbedömning enligt artikel 2.1 i direktiv 2011/92/EU.”

- (10) Följande artikel ska införas som artikel 16d:

”Artikel 16d

Överordnat allmänintresse

Senast [tre månader efter ikraftträdandet], och till dess att klimatneutralitet uppnås, ska medlemsstaterna säkerställa att planering, uppförande och drift av anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, deras anslutning till nätet och det aktuella nätet i sig samt tillhörande lagringstillgångar i samband med tillståndsförfarandet antas vara av överordnat allmänintresse och av vikt för människors hälsa och säkerhet vid avvägning av olika rättsliga intressen i enskilda fall i samband med tillämpning av artiklarna 6.4 och 16.1 c i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2010/31/EU

Direktiv 2010/31/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Följande artikel ska införas som artikel 9a:

”Artikel 9a
Solenergi i byggnader

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla nya byggnader utformas så att deras potential för solenergiproduktion optimeras på grundval av den lokala solstrålningen, vilket ger möjlighet till en senare kostnadseffektiv installation av solenergiteknik.

Medlemsstaterna ska säkerställa utbyggnaden av lämpliga solenergiinstallationer

- (a) senast den 31 december 2026 på alla nya offentliga och kommersiella byggnader med en användbar golvyta på mer än 250 kvadratmeter,
- (b) senast den 31 december 2027 på alla befintliga offentliga och kommersiella byggnader med en användbar golvyta på mer än 250 kvadratmeter, och
- (c) senast den 31 december 2029 på alla nya bostadshus.

Medlemsstaterna ska fastställa och ge allmänheten tillgång till kriterier på nationell nivå för det praktiska genomförandet av dessa skyldigheter och för eventuella undantag för särskilda typer av byggnader, i enlighet med solenergiinstallationernas bedömda tekniska och ekonomiska potential och egenskaperna hos de byggnader som omfattas av denna skyldighet.

Artikel 3
Ändringar av direktiv 2012/27/EU

Direktiv 2012/27/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 3.5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa en minskning av energianvändningen 2030 med minst 13 % jämfört med prognoserna i 2020 års referensscenario, så att unionens slutliga energianvändning 2030 uppgår till högst 750 Mtoe och unionens primärenergianvändning 2030 uppgår till högst 980 Mtoe.”

Artikel 4
Införlivande

- (1) Medlemsstaterna ska senast den [tre månader efter detta direktivs ikraftträdande] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla artikel 1.10.

Medlemsstaterna ska senast den [ett år efter detta direktivs ikraftträdande] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla artikel 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.6, 1.8 och 1.9 och artikel 3.

Medlemsstaterna ska senast den [två år efter detta direktivs ikraftträdande] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla artikel 1.5 och 1.7 och artikel 2.

De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- (2) Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande